Ytterligare några ord om Wainwright-distriktet i Alberta.

Det är ej endast den säregna buffelparken, som gör Wainwright-distriktet ryktbart. Borrningarna efter olja lämna allt som oftast goda resultat ingivande goda förhoppningar för framtiden. — "Misstag, att farmning i Wainwright ej lönar sig," säger en framgångsrik norsk farmare vid intervju.

FÖR S. C. T. AV Y. M. WILHELMSON.

Som man torde erinra sig, lämnade jag för några månader sedan i denna tidning en rätt så ingående beskrivning över den säregna buffelparken invid Wainwright, Alberta, cirka 125 mil öster om Edmonton. Vid sidan om denna naturpark med dess många intressanta fyrfota invånare, är det dock ännu en sak, som gör Wainwright-distriktet känt och ryktbart bland Canadas många betydande platser, nämligen oljan, som varje år produceras i rikliga mängder därstädes. Därför skall jag nämna några ord om oljeproduktionen i trakterna kring denna plats.

Wainwright-distriktet är utan tvivel ett av Canadas mest lovande oljeområden. Flera olika bolag ha genom borrning lyckats erhålla starkt producerande källor. Ständigt sättas oljedrillar i marken på nya ställen inom distriktet i förhoppning om att ytterligare högproduktiva brunnar skola kunna erhållas. Under borrning av en ny källa slog för några år sedan oljan upp i sådan myckenhet, att drillmaskinen av det underliggande våldsamma trycket sprängdes i luften, och en hel sjö av den utströmmande naftan bildades. Bland nya brunnar märkes en, borrad av "The British Petroleum Company". Denna har ett djup av 2,200 fot och producerar dagligen i genomsnitt 75 fat. Annan en lämnar på 2,275 fots djup dubbla kvantiteten olja per dag. På senare tid ha övriga forskningar efter olja företagits öster om Wainwright omkring den internationella gränslinjen mellan Alberta och Saskatchewan. I distriktet runt staden Lloydminster ha sålunda tills dato trenne brunnar borrats, och sistlidna höst gjordes där överraskande fynd.

I detta sammanhang kan kanske en allmän översikt av Albertas hittills kända övriga oljeområden vara av intresse.

Stor uppmärksamhet inom oljevärlden tilldrager sig det 35 mil sydväst om Calgary belägna Turner Valley, varest nitt som oftast nya betydande naftafynd göras. Redan femton år tillbaka hade man här lyckats borra en producerande källa, senare följd av flera andra, vilket under året 1214 resulterade i en veritabel olje"boom", enligt känt amerikanskt mönster. Oljefebern steg i rent av oroväckande grad, men som vid detta tillfälle produktionen av olja i verkligheten ej visade sig motsvara förväntningarna, minskades så småningom kommersen i väsentlig grad. En från den tiden välkänd oljekälla, "The Dingman well", har dock ända tills dato varit producerande och äges nu av Royalite-bolaget. För närvarande bedrives borrning efter olja i Turner Valley med febril iver, och de vid drillningar bekanta höga tornen växa upp över hela området liksom svampar ur jorden. Under 1925 såldes från enbart en enda källa 156,766 tunnor olja. Förra sommarens oljeborrningar lämnade goda resultat, ingivande stora förhoppningar för framtiden. Under säsongen betraktades fem nya brunnar som speciellt lovande, och tre av dessa ha intriat förväntningarna, då detta skrives. Vulcan-källan slog på ett djup av 5,004 fot oljeblandad gas, vilken senare helt övergick till olja med en produktion av mellan 130 och 140 tunnor nafta per dag. The Illinois — Alberta träffade även på betydande djup på ett stadigt tryck av gas samt väntas bli producerande. I övriga tvenne brunnar fortgå borrningarna under gynnsamma omständigheter. Endast för några veckor sedan blevo några av de nyare källorna oljeförande, vilket återigen förorsakat hastigt stegrat intresse inom oljevärlden.

I södra Alberta har invid internationella gränslinjen till Förenta Staterna påbörjats en del borrningar i förväntan på, att man här skall påträffa oljeförekomster liknande dem, funna i omedelbar närhet av canadensiska territoriet i staten Montana, U. S. A.

Bland ytterligare förmodade oljeområden i Alberta märkas skilda distrikt i Peace River-territoriet, varest borrningar pågå. Vid Fort Norman har erhållits en produktiv källa, men på avståndet, därifrån till marknadscenterna är tämligne stort, råder tills vidare visst tvivel om, huruvida utökad verksamhet för närvarande kan anses vinstgivande.

* * *

— Är västra Canada jordens nästa stora oljefält? — Så lyder frågan, som i dessa dagar upptager hela den intresserade oljevärldens uppmärksamhet. Forskningar efter olja ha i stort sett pågått i västra Canada alltsedan år 1884. Från denna tidpunkt ha ett 400-tal brunnar borrats, och utvecklingen har sedan gått stadigt framåt. Antaganden att någonstädes under prärieprovinserna, vidsträckta områden av bördigt land skulle vara ofantliga förekomster av handelsduglig olja, ha nu efter omfattande undersökningar förbytts i övertygelse. Denna åsikt är ej alls baserad på obekräftade uppgifter eller långt driven entusiasm utan på kända geologisk fakta från resultatgivande forskningar i Förenta Staterna ända upp till Canadas gränser. Samma geologiska formationer, vilka bragt en sådan oerhörd produktion av olja, till nämnd land, äro även tillfinnandes i Canada, sträckande sig alltifrån gränsen i söder upp till de arktiska regionerna. Dessa för landet i söder så oljerika bergsavlagringar kunna enligt vetenskapsmännens förmenande ej gärna tänkas vara öde i kontinentens nordliga delar.

Canadas totala produktion av petroleum var år 1925 värderad till cirka femtio millioner dollars. Bland landets 13 oljeraffinaderier voro under året tvenne förlagda till vardera Alberta och Ontario, två i Quebec, två i British Columbia och ett i var och en av provinserna Nova Scotia, Manitoba och Saskatchewan. I Alberta en samt uppgingo vid ett tillfälle förra året nya kapitalplaceringar i oljebolag på två veckors tid till ej mindre än trettio miljoner dollars. Allt tyder således på, att västra Canadas oljeindustri nu går en tid av hogkonjunktur tillmötes. Det bör dock framhållas, att tilltänkta kapitalinvesteringar i denna näringsgren måste göras med ytterlig försiktighet för undvikande av eventuell senare missräkning eller till och med total ruin. Många varnande exempel finnas, men den med förhållandena förtrogne å andra sidan, kan givetvis själv bedöma situationen och rätta sina inköp av oljepapper därefter.

* * *

Vid ett besök i Edmonton träffade jag nyligen helt oförhappandes på en norsk storfarmare från Wainwright-distriktet, mr. Torgersen, som lämnade mig några värdefulla upplysningar.

— Det är alldeles misstag, att Wainwright är mindre passande för farmning, sade han, och nämnde, att buffelparken samt oljeproduktionen i dessa trakter äro av så betydande art, att man gärna råkar förglömma distriktets goda möjligheter ifråga om jordbruk.

Lars T. Torgersen föddes i närheten av Flekkefjord i Norge, och kom vid mogen ålder till Förenta Staterna, där han slog sig på farmning. På hösten 1904 begav sig mr. T. upp till Canada samt köpte land nära Claresholm, Alta. Där stannade han intill våren 1917. Vid denna tid var har redan ägare till en betydande farm, som han sålde och köpte i stället ett hus i Claresholms stationssamhälle. Genom återköp förvärvade han sig senare ett nytt område med gott jordbruksland i distriktet och köpte dessutom ett hus i Edmonton.

På hösten 1917 reste mr. Torgersen till Wainwright för att taga en överblick av förhållandena därstädes. Resultatet var, att den energiske farmaren inom kort även här var i besittning av en större jordegendom. Därjämte var lyckan honom gunstig, ty en av kvartsektionerna visade sig vara oljeförande, varför han sålde densamma för ett pris av 16,000 dollars. Mr. Torgersens farm är belägen cirka 8 mil från staden i omedelbar närhet av Boxster Lake. Han nämnde, att vete, råg och havre odlas mest i Wainwright-distriktet, och att skördarna merendels bliva av god beskaffenhet. Men aldrig ansåg han, att utsikterna varit så goda som i år, ty på den långa regnperioden i våras följde flera veckor av strålande solsken, då skörden sköt i höjden med god fart. I Claresholm kunde mr. T. stundom få veteskördar på upp till 50 bushels per acre, under det att resultatet svårligen kan bli lika gott på högre breddgrader, men i gengäld, sade han, äro förhållandena i norra Albertas farmningsdistrikt mera säkra, och stora skiljaktigheter i skördarna från år till år förekomma sällan. Mr. Torgersen är numera den lyckliga ägaren till trenne sektioner gott jordbruksland i närheten av Claresholm, räknar ett värdefullt hus i Edmonton som sin egendom samt sitter därjämte som egenmäktig härskare på en farm i mindre än 1,760 acres. Ett bättre resultat kan ingen knappast begära, och den idoge odalmannen är värd all heder för sitt goda arbete från den tid, då han som nybyggare styrde sina steg upp till Canada och Alberta. Hans oberoende och lycka är ett gott bevis på, att man med träget och målmedvetet arbete kan vinna framgång; han kan nu vid mera framskriden ålder njuta av frukterna av sitt goda arbete.

BAKA ERT EGET BRÖD MED

ROYAL YEAST CAKES

Det bästa kvalitetsmärket under över 50 år

Hon. John Oliver död.

(Forts. fr. sid. 1.)

almöte under kampanjen 1898 höll han ett mycket uppmärksamt tal. Detta blev början till hans politiska karriär och tvenne år senare invaldes han till medlem av legislaturen för Delta. Han var en ivrig beundrare av McBrides administration, men då denne under tidens lopp övergick till det konservativa lägret, bröt han sig ur partiet och förenade sig med oppositionen år 1905.

Han var liberal till hjärta och själ och stred tappert emot de konservativas järnvägspolitik i provinsen. Då han år 1909 uppsatte sig som kandidat för både Victoria och Delta vid legislaturvalet, förlorade han och drog sig tillbaka till sin farm, samt tog under hela sju år intet aktivt intresse i politiken, men 1916 kom han tillbaka och var med, då det liberala partiet störtade makten i provinsen. Oliver blev då utnämnd till jordbruksminister i Brewster-regeringen och vid Brewsters frånfälle, några månader senare, enhälligt vald till premiärminister.

Bland de lagar, vilka genomförts under Olivers tjänsteperiod bör lagen om rösträtt för kvinnor framhållas, som en av de viktigare. Vidare genomdrev han moderpensionslagen, ersättningslagen för arbetarna och vissa lagar till fördel för kommunerna. Tvenne av de många problem, vilka han efter svåra strider lyckades lösa äro också framhållas, som bevis för hans framsynthet och statsmannagenskaper, nämnligen en provinsiell järnväg, som skulle ägas av provinsen samt ett lagförslag i brännvinsfrågan.

Hans regering har också genomfört ett betydande antal förbättringar inom undervisningsväsendet, land- och kolonisationslagar samt andra sociala lagar, alla av stor betydelse. Under de senaste fem åren arbetade han för att nedbringa fraktsatserna inom provinsen samt skaffa densamma en bättre och förmånligare plats inom Dominion.

Premierminister Oliver var även i det minsta en mycket framstående personlighet, stolt över sina pionärlagar i British Columbia och Ontario. Han var en kraftig talare och skarp debattör och älskade politiska skärmyttslingar. Han var mycket kvick och alltid slagfärdig och kände sig i sitt rätta esse, då han bereddes tillfälle att debattera med en värdig motståndare i legislaturen.

Kort efter sin ankomst till provinsen ingick han äktenskap och hans hustru födde honom 8 dugliga barn av vilka en nu är läkare, en annan advokat, en tredje geolog, en fjärde officer och den femte lantbrukare. Denne sköter den gamla familjegården. Förutom de fem sönerna och den efterlämnade änkan, sörjes han närmast av trenne döttrar.

* * *

Begravningen ägde rum i lördags under storartade och högtidliga former. Hela provinsen deltog i sorgen efter den avhällne statsmannen och regeringen hade beslutat att densamma skulle ske på bekostnad av provinsen. Prinsen av Wales och prins George hade sänt representanter till begravningen, vilken betecknades som den ståtligaste i provinsens historia och utgörande ett vackert bevis på den hädangångne statsmannens stora popularitet bland befolkningen.

* * *

Hon J. D. MacLean, finansminister i provinsen, upprätthåller för närvarande premiärministerbefattningen. Hon. MacLean, som dessutom är provinsens liberale parti-ledare, utpekas som den mest sannolika efterföljaren till Hon. Oliver.

INVIGD ÖDEKYRKA.

Myresjö gamla ödeskyrka i Vetlandatrakten återinvigdes förra söndagen för gudstjänstbruk.

Barnens spalt.

Hem och hembygd i Önnemo.

av

ANNE MARIA ROOS.

ÖNNEMO BY.

1.

SÖRGÅRDEN OCH FOLKET DÄR.

BRUNTES FÖRSTA DAG I SÖRGÅRDSHAGEN.

ANDERS Svensson hade lett Brunte till hagen och släppt honom där. Och nu gick Brunte omkring och tog noga reda på, hur hans hage var beskaffad.

Gott bete, tycks det vara här, tänkte Brunte. Här växer ju präktig timotej. Och han tog en munfull för att smaka.

Och där finns det vitklöver. Det är gott att ta sig en av emellanåt, fast det förstås inte är nyttigt att äta för mycket av det.

Han travade omkring ett tag igen. Med ens stannade han och spetsade öronen.

Det låter som rinnande vatten, tänkte han. Och så sprrade han ut närborrarna och vädrade.

Jo, snart hade han letat sig fram till en porlande bäck, som flöt emellan alar och björkar och stora ormbunkar. Brunte doppade ned munnen i vattnet. Vad det kändes svalt och skönt! Så började han dricka. Jo, det var friskt, och gott vatten.

Det här är bestämt en utmärkt hage, tänkte Brunte. Och fast, hård mark är det. Det känns riktigt trevligt att sätta sina hovar i sådan mark.

Han kom till en plats, där några höga, mörka granar stodo tätt tillsammans.

Det här blir ett förträffligt ställe till att stå och sova om natten, menade Brunte. Här har man skydd för både storm och regn. Det finns människor, som äro så slarviga och glömmer att ta in en i stallet om kvällarna, när det blir kallt. Då är det bra att ha ett sådant här ställe.

Där öppnade sig en lång, rak skogsväg. Det var visst en vinterväg, en sådan väg, där man kör med släd-don över snön för att forsla timret ut skogen.

Det här blir en präktig väg att löpa på, när man vill röra litet på sig, tänkte Brunte med förnöjelse.

Och så gav han sig till att trava av och an på den raka, släta vägen.

Så begav han sig ned till grinden igen. Där ställde han sig att titta bort emot Sörgården. Han såg människorna gå emellan gården och ladugården i varjehanda sysslor. Han såg hönsen gå och sprätta och katten smyga bland krusbärs-buskarna. Och på landsvägen, som löpte utmed gårdesgården, såg han människor färdas förbi, gående och åkande.

Det är också något som är trevligt med den här hagen, tänkte Brunte, att den inte ligger långt borta ifrån människor. Jag mins en sommar, då jag fick gå ensam i en liten hage långt inne i skogen och aldrig såg någon, annat än jag hämtades till körslor. Sådant blir man tungsint av.

Nu kom där en kärra skramlande på vägen. Kärran var förspänd med en blåsig häst. Nej, det var ju Blåsan från Mellangården, hans förra kamrat!

Han gnäggade högt av glädje. Och Blåsan gnäggade till svar.

När Blåsan och kärran försvunnit bortom kröken, gnäggade Brunte ännu en gång. Men nu lät det helt vemodigt.

Det är ändå lite långsamt att gå här helt ensam, tänkte Brunte. Nog vore det roligare att ha en kamrat.

Det var fram på efter-middagen. Brunte stod och betade invid några aspar.

Var det inte röster där borta vid ledet? Brunte spetsade öronen.

Jo, visst var det människoröster, som hördes. Han satte av i gallop, stod efter några ögonblick nere vid ledet.

Där stod Sven och Lill-Olle och hade brödkakor i händerna. Sven räckte fram ett stycke bröd, och Brunte nappade det strax till sig och började tugga.

Sven klappade honom på halsen.

Snälla Brunte, sade han, snälla, vackra Brunte, vad jag tycker om dig.

Och Brunte såg på honom med sina kloka ögon och förstod gott, att Sven höll av honom. Och Brunte tyckte också om Sven, det var säkert det.

Nå, Olle, ska du inte också ge honom din kaka? frågade Sven, sedan Brunte ätit upp hans.

Men Olle var en smula rädd för den stora nya hästen.

Han är inte farlig, sade Sven uppmuntrande. Han är så snäll. Ge honom kakan din, du Olle!

Och så vågade sig Lill-Olle på att räcka upp sin kaka.

Och Brunte tog den så varligt mellan läpparna, som om han förstått, att den lille var en smula ängslig.

Klappa honom nu! sade Sven.

Och så klappade Olle sakta och försiktigt på Bruntes nos. Och den kändes lika fin och len som mors finaste silkes-schalett.

Nu ska vi rida på dig ett tag, Brunte, sade Sven.

Och så lade han grimman, som han haft med sig, om Bruntes nos och ledde honom till en stubbe. Därifrån svingade han sig upp på Bruntes rygg. Och så red ha nett litet slag i skogen och styrde med grimman.

Olle vill också rida, ropade lillebror.

Han var inte alls rädd nu längre. Det såg så roligt ut, när Sven red.

Ja, du ska visst få rida, sade Sven. Och så red han Brunte åter till stubben och steg av för att lyfta upp sin lille bror.

Håll dig fast i manen, Olle, sade Sven.

Och Olle tog med sina små händer ett hårt tag i Bruntes man.

Så svingade sig Sven åter upp och satte sig bakom lillebror. Ena armen slog han för säkerhets skull om livet på Olle, och med den vänstra handen styrde han sin fäle.

Pojkarna skrattade av fröjd, och Brunte tyckte också, att detta var roligt.

Ett lyckat svenskmöte i Lac du Bonnet.

F. riksdagsman G. Nic Torgén rekommenderar anläggandet av ett mejeri i distriktet.

Ett synnerligen trevligt svenskmöte avhölls å Silver Lodge badhotell i Riverland vid Lac du Bonnet, onsdagen den 17 ds., varvid f. riksdagsman G. Nic. Torgén från Östersund, Sverige, talade till de närvarande om den svenska mejerihanteringen. Ett mycket stort antal svenska farmare med familjer hade infunnit sig till festaftonen och lyssnade med intresse till mr. Torgéns ypperliga anförande.

Innan ordet överlämnades till mr. Torgén bad mr. Nils Johanson, som vid ett föregående möte, då belysningsfrågan diskuterades och jämte mr. C. E. Asten utsetts att såsom ombud för Riverlandborna uppvakta de ledande männen inom Manitoba Power Company och för dem framlägga de beslut, vilka fattäres vid sist avhållna möte i denna angelägenhet, få framlägga rapport över sitt uppdrag. Han medelade, att kommittén mötts med stor vänlighet och intresse av ledningen för bolaget vid ett besök i Winnipeg och att ledningen redan från starten av sin anläggning vid Lac du Bonnet vore villig att inkludera Riverland i anläggningen. Bolaget erbjöd sig vidare att själv uppsätta alla ledningar och garanterade att priset för strömmen ej skulle bliva dyrare i Rivarland än i Lac du Bonnet. Ett förbehåll var dock fästat vid löftet, nämligen att Lac du Bonnet skulle bevilja bolaget rätt att framdraga ledningar varhelst de så önskade och att skattefrihet garanteras för 25 år. I samband därmed bad mr. P. Lindgren få meddela att stadsstyrelsen redan avhållit extra sammanträde och beviljat bolagets önskemål, varför Riverlandborna nu med tillförsikt kunde få se "ljusare tider an". Rapporterna mottogos med största tacksamhet.

Därefter var det mr. Torgéns tur och vid sitt framträdande hälsades han med en hjärtlig applåd av den till ett femtiotal personer uppgående publiken. Mr. Torgéns föredrag rörde sig huvudsakligast om Norrland och dess mejerihantering och talaren berättade, hur det första mejeriet bildades 1870 fast någon större framgång ej kunde spåras förrän efter många års arbete med detsamma, huvudsakligast beroende på det då gällande fäbodvallsystemet, som i huvudsak innebar att alla bönder sände sina kreatur till fäbodvallarna och läto dem stanna där från tidigaste våren till cena hösten. På senare tider har dock detta system förändrats och mejerihanteringen i Norrland har gått framåt med stor fart i landet. Bönderna ha sammanslagit sig i s. k. byalag och gemensamt startat små mejerier "och", yttrade talaren, "dessa av bönderna själva ägda mejerier äro numera några av deras bästa inkomstkällor. Delägarna i desamma erhöllo lån från staten, landstinget eller hushållningssällskapen, för att starta sitt mejeri samt förbättra kreatursaveln, ja, t. o. m. om så erfordrades lån för att sätta sin jord i gott skick. På många ställen föda bönderna sina kreatur inomhus året runt och genom rationell behandling samt daglig motion, ha de lyckats få betydligt större avkastning av djuren såväl i fråga om mejeriprodukter som när det gäller att framställa en god slaktboskap". I fortsättningen framhöll talaren med skärpa att födan inte vore den enda viktiga frågan för en god kreatursskötsel, hygienen var en minst lika viktig faktor. Ljusa och luftiga ladugårdar vore en förutsättning för en framgångarik mejerihantering. Han hade sett många ladugårdar sedan sin ankomst till landet, men de flesta synes honom undermåliga i detta hänseende. Likaledes sade han sig hava hört att farmarehustrurna ej hade någon vidare lust för mjölkningen, "ja, till och med även om de kommo från Jämtland", framhöll mr. Torgén. Likaledes framhöll han att en del farmare hade beklagat sig över, att de få för mycket hö — "det blir så låga priser på det" brukade de säga, "så vi få nästan ingenting betalt för det, när vi skola sälja det." Så låter det ej bland jordbrukarna i Sverige, när de äro delägare i ett mejeri. Stundom lär det hända att när någon kommer och frågar en jordbrukare i Jämtland om han har något hö att sälja att han får det dräpliga svaret: "Ne ma vill nok inte sälja bört klaja från kräppa", vilket betydet att han inte vill sälja kläderna på kroppen. Han sätter med andra ord så stort värde på vad han kan få av sin jord, att han ej vill sälja det, jorden kan gira honom.

Han ansåg sig nämligen själv kunna använda det på sin gård, för att därigenom draga största möjliga vinst av densamma. Vidare framhöll talaren att vi borde lägga an på mera rena rasdjur ty ett sådant sammelsurium av olika raser som återfanns på många canadensiska gårdar (Skåterna ej heller att förglömma), hade talaren aldrig sett i Sverige.

Till avslutning framhöll mr. Torgén att vi här i Riverland hade de allra bästa förutsättningar att lyckas med ett litet mejeri. Vi ha gott om foder och vi skulle kunna starta med en besättning av ett 100-tal djur genast. Han sade sig ha fått underrättelser från regeringen att ett sådant företag skulle kunna erhålla regeringslån. Vidare skulle vi själva kunna utföra ett betydande arbete och genom att börja med en mindre men god besättning skulle vi snart nog kunna utvidga densamma till att bliva av stor betydelse för oss alla. Även andra fördelar skulle kunna medfölja anläggandet av ett mejeri i vårt distrikt, framhöll talaren. Vi skulle kunna få uppmärksamheten riktad på vårt distrikt och därigenom få större möjligheter till bättre väganläggningar.

Talaren ville föreslå mötet att redan vid sammanträdet utse en kommitté, som genast tager frågan under behandling samt att densamma skulle söka träffa alla förberedelser och så snart detta var gjort, sammankalla ett nytt massmöte för att där framlägga sina rön och låta detta möte fatta det beslut mötet ansåg fördelaktigast för distriktet.

Sedan mr. Torgén avslutat sitt ypperliga anförande avtackades han av de närvarande med en hjärtlig applådsalva, varefter frågan om en mejerianläggning upptogs till diskussion. Talarens förslag antogs enhälligt efter en kort debatt.

I kommittén, som alltså tick i uppdrag att undersöka möjligheterna för anläggandet av ett mejeri i samhället invaldes: N. E. Johanson, P. Lindgren, P. Frank, Ole Erickson, John Ellström, Ivar Anderson samt Frank Pearson.

Som avslutning på den lyckade aftonen bad mötet mr. Torgén bringa en varm svenskhälsning till det gamla kära fosterlandet från alla svenskarna i Lac du Bonnet och Riverland. Mr. Torgén lovade med glädje fullgöra detta uppdrag och svarade att det enbart var honom en angenäm plikt att hälsa Sverige och dess folk från tränderna härute.

Mr. Torgén blev på aftonen föremål för de närvarandes hjärtliga hyllning och ett svenskt leve höjdes för den avhållne gästen.

Frank Pearson.

Ringens befraktare per järnväg — Giv akt!

Ringen organiserades till odlarnas tjänst. Hjälp Eder organisation genom att iakttaga följande:

1. Om det finns en ring-agent i Eder trakt, kostar det inte mer att låta honom avsända vagnar åt Eder.
2. Om Ni sänder Eder vagn själv, adressera alltid all spannmål på följande sätt:

"To order of Saskatchewan Pool Elevators, Limited; notify Saskatchewan Pool Elevators, Winnipeg." Om Ni sänder över C.P.R. skriv på fraktsedeln "Care of Pool Terminal No. 4," om Ni sänder över C.N.R. skriv, "Care of Pool Terminal No. 6." Kom ihåg att alltid göra rättelser på gamla konossement.

3. Sänd alltid Edra konossement och instruktioner till SASKATCHEWAN POOL ELEVATORS, LIMITED, POOL BUILDING, REGINA; sänd till kontoret i Winnipeg, eller till the Saskatchewan Co-operative Wheat Producers.
4. Kom ihåg att bifoga alla instruktioner beträffande värdering eller "a division of proceeds" till konossementet och sänd punktligt.
5. Om Ni skulle ha någon korrespondens senare angående frakterna, angiv alltid numret på vagnen och det "PRO"-nummer, som finnes på vårt kvitto.
6. Den närmaste ring-agenten ger Eder en förskottsanvisning på Eder vagn mot överlämnandet av konossementet. I andra fall sändas checker från Regina vid mottagandet av konossementet.
7. Kom ihåg att tydligt skriva Edert namn, postkontoradress och kontraktnummer på konossementet. Detta är nödvändigt.

Använd Eder egen rings lättnader vid befraktningen.

The Saskatchewan Co-operative Wheat Producers Ltd.
HUVUDKONTOR - REGINA

När den svenska nationalsången föddes.

(Forts. fr. sid. 1.)

då smattrade applåderna så, att hela huset kunde sprängas och icke många ögon voro torra".

* * *

Dybeck, som under hela sitt liv levat under små omständigheter, hemsökt av kroppsliga och själsliga lidanden, dog lika obemärkt som han levat. Han avled i Södertälje den 28 juli 1877 och begravdes bland fattiggravarna på Norra kyrkogården i Stockholm.

Ett barns lidande. "Vår treårige son var behäftad med blodig svöring led förskräckliga plågor", skriver fru Anna Kildebrandt från Scottsburgh, Sask. "Doktorns behandling hade ingen inverkan. Några flaskor av Dr. Peters Kuriko ha gjort honom frisk och varje spår av åkomman har försvunnit". Sådana erfarenheter som denna ha gjort detta enkla örtpreparat till den mest populära familjemedicinen under fyra generationer. Den tillhandahålles allmänheten direkt av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olycklig äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskatbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämnas vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 25c).

M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarna för understryckandet av kvicksilveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

Privat tel. 35 736; Kontor 24 963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Great West Permanent Bldg.
Lärare vid Manitoba Law School

JOS. T. THORSON
Barrister etc.
SCARTH, GUILD & THORSON
308 Great West Permanent Bldg.
Privte Phone 44 002. Office 22 768

Svensk hushållerska önskas, helst änka i 40 års ålder, som ser mer på ett gott hem än på hög lön. Fem medlemmar i familjen, jag själv och 4 barn. Den yngste 5 år.
Tillskriv
N. SWANSON
Armstrong, Ontario.
C. N. R.